Church Law Society

CHURCH REPORTER

7/2026

Zpravodaj pro anglicky mluvící členy a přátele Společnosti pro církevní právo
Praha – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice – Mšeno

21. října 2026 | Ročník 11 | Česká verze

11. říjen 2026: Meditační zahrada usedlosti Skalička – návštěva bohoslovců (seminaristů) z Prahy. Několik z nich studuje, aby byli kněžími Litoměřické diecéze.

Snímek Sam Guném

Místní skupina v Praze

Mše svatá na zahájení akademického roku pražské právnické fakulty

V úterý 13. října 2026 jsme se opět sešli v kostele sv. Františka z Assisi u Karlova mostu, abychom společně zahájili nový akademický rok.

Mši svatou za pražskou právnickou fakultu, její učitele, studenty a zaměstnance, celebruje P. prof. JUDr. Jiří Rajmund Tretera OP.

Naše tradiční setkání začalo mší svatou, po které jsme se přesunuli do refektáře kláštera křižovníků s červenou hvězdou. Při neformálním posezení jsme měli příležitost popovídat si a sdílet novinky z osobního i profesního života.

Přestože se nás tentokrát sešlo o něco méně, o příjemnou atmosféru rozhodně nebyla nouze. O to hojnější totiž byla účast nejmladší generace, která naše klubové setkání mile oživila. Vedle tradičních rozhovorů tak nechyběl ani dětský smích a ruch, který našemu setkání dodal zase trochu jiný rozměr.

Děkujeme všem, kteří dorazili, a těšíme se na další společná setkání!

Tomáš Grundza

Mgr. Anežka Němcová, rozená Straková, se synem Antonínem a dcerou Maruškou. Antonín a Maruška dostávají požehnání.

Starobylé varhany v kostele sv. Františka, na něž při každé mši pro právníky hraje varhanní virtuos Adam Němec. Je to vždy takový malý soukromý koncert.

Místní skupina Mšeno Skalička

Bohoslovci z pražské katolické teologické fakulty navštívili Mšeno

Mše svatá ve farním kostele svatého Martina., stojícím v čele rozsáhlé kolatury. Na hlavním oltáři je svatý Martin z Tours.

Příjemný rozhovor po svačině ve žlutě vymalované jídelně, z níž je průhled do kaple patrona usedlosti sv. Jana Nepomuckého, vymalované fialově. Vlevo dveře do rozsáhlé sakristie a krbová kamna. Na stěně snímek Lva XIV., zatímco obraz svatého Jana Pavla II. je v kapli.

Místní skupina ve Stříbře

Na generální kapitule v Ostřihomi jmenován P. Miroslav Martiš za řádového komtura

17. října 2026 byl v maďarském církevním hlavním městě Ostřihomi (Esztergom, Ostrihom, Gran, Strigonium) dlouholetý člen Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského, jehož české velkopřevorství je součástí Katolické církve, slavnostně jmenován farář ve Stříbře P. Miroslav Martiš duchovním komturem, tj. převorem ve vyšším stupni. Jeho nové postavení se zkracuje, za jménem se píše (ECLJ) Ecclesiastical Commander.

Náš dlouholetý milý přítel komtur Miroslav Martiš ECLJ, farář děkanství Všech svatých ve Stříbře a člen Společnosti pro církevní právo, jeden z čelných představitelů její místní skupiny ve Stříbře, která sdružuje členy Společnosti z celých západních Čech.

Slavnosní průvod (procesí) kaplanů lazariánského řádu v bývalém jezuitském kostele sv. Ignáce v Ostřihomi. Miroslav Martiš v druhé řadě napravo.

Zleva Mgr. Zdeněk Kučera, syn děkana Husitské teologické fakulty v Praze, člen Společnosti pro církevní právo, P. Miroslav Martiš a baron Richard Podstatzký – Thonsern, velkopřevor českého velkopřevorství, majitel zámku v Litenčicích na jižní Moravě, předseda Komory soukromých lesů.

Členové lazariánského řádu v kostele sv. Ignáce v Ostřihomi.

Emeritní opat Filip Zdeněk Lobkowicz čestným členem Společnosti pro církevní právo

Až do tohoto měsíce byl opatem premonstrátského kláštera kanovníků v Teplé, založeného roku 1193, působiště blahoslaveného Hroznaty, mučedníka, náš dlouholetý přítel již ze 70. let minulého století. Tehdy ještě Zdeněk Lobkowicz a pracoval v oddělení starých tisků Knihovny Národního muzea v Praze. Přibližně ve stejné době jako Rajmund Tretera k dominikánům vstoupil k premonstrátům a přijal řeholní jméno Filip. Jako řádový kněz vystřídal řadu významných církevních úřadů v okolí kanonie Teplá, jejímž členem se stal. Byl například farářem v Mariánských Lázních, které založili právě premonstráti z Teplé. A také byl farářem a vikářem v Chebu, kde jsme s ním kdysi prožili krásnou mši pro několik desítek vietnamských katolíků ze západních Čech.

Červenec 2026: bohužel poslední návštěva otce Rajmunda v opatství Teplá.
Vlevo otec Rajmund, vpravo Jeho Milost opat Filip.

Každoročně se Rajmund a Filip scházeli 15. srpna na oslavě Panny Marie Nanebevzaté v ohromném kostele Nanebevzetí Panny Marie, svatého Wolfganga a svatého Benedikta v Kladrubech u Stříbra, kdysi opatském chrámu benediktinů. Proč se mu říká katedrála, nám není známo, ale důvody mohou být hned dva: pro jeho rozsáhlost (je třetím největším kostelem v Čechách, po Praze a Sedlci u Kutné Hory). Druhým důvodem ovšem může být, že si ho král Václav IV. vyhlédl za diecézní chrám západních Čech (dnešní Plzeňské diecéze), které chtěl

odtrhnout od Prahy, oslabit pražské církevní vedení a prosadit svého milce na západočeského biskupa. Což mu ovšem překazil pražský generální vikář Jan Nepomucký, a proto musel být králem pálen do boku, bez soudu zavražděn a vhozen do Vltavy. Mimo jiné.

Tenkrát v 80. letech 20. století ovšem pánem kostela bylo komunistické panstvo. To dalo každoročně stříbrskému i kladrubskému faráři, premonstrátovi Hugonovi Pitelovi strašlivou práci přemluvit pány na ministerstvu kultury, aby odmítavé rozhodnutí západočeského panstva zrušilo a dovolilo církvi jeden vstup do kostela za rok. Bouřlivé bylo Pitelovo kázání na téma, že všechna posvátná místa Království českého odcizená do světských rukou mají být vrácena „svému původnímu účelu“, to znamená bohoslužbě. A tedy mnohé kostely a kaple, a všechny kláštery vráceny církvi. S pláčem pozorujeme, jak dnes církev sama dělá opak toho, co jsme si s Paterem Pitelem u Pána Boha vyprosili.

Do Kladrub přijízděly na bohoslužby stovky katolíků ze Šumavy, Chodska a Klatovska. Procesí Božího Těla se muselo v důsledku komunistického zákazu vyjít z kostela konat tak, jako jinde, jenom uvnitř kostela; každý liturgista by se dnes usmál, že jsme nad Nejsvětější svátostí v katedrále nosili baldachýn. Jáhnové a kandidáti jáhenství jako Filip a Rajmund kráčeli po straně Nejsvětší svátosti a mohutně zvonili na konglomerát mešních zvonečků, až si udělali puchýře na rukou.

Jeho Milost Hugo Josef Pitel OPraem. (1928–2017), kanovník kláštera Teplá. Obnovitel mší v kladrubské katedrále v posledních 20 letech totality, obnovitel a rekonstruktor desítek kostelů v západních Čechách (např. sv. Mikuláše v Prostiboři, který stavěl společnýma rukama a mozkem s otcem Rajmundem).

Přišel 30. červen 1991 a Rajmund slavil primici po svém předchozím vysvěcení olomouckým arcibiskupem. Jeho primičním kazatelem byl další přítel rodiny, Filipův bratr František Václav Lobkowicz, rovněž tepelský premonstrát, který působil jako auxiliární biskup pražský a záhy poté jako diecézní biskup nově založené Diecéze ostravsko-opavské.

30. červen 1991: primice novokněze Rajmunda Tretery v kostele sv. Jiljí.
Rajmund je obklopen dvěma jáhny a vpravo od toho pravého stojí biskup Lobkowicz.

Ten navrhl během žehnání Rajmundovy knihy Církevní právo v prosinci 1993, aby celé to 80-členné gremium, které se v knihovně dominikánského kláštera sv. Jiljí setkalo, založilo Společnost pro církevní právo. Také se stal jejím čestným členem.

15. prosince 1993 padlo v jídelně kláštera sv. Jiljí rozhodnutí založit Společnost. Za 5 minut bylo aplausem schváleno. Zleva JUDr. Petr Zderčík, Mons. František Václav Lobkowicz, OPraem., S. M. JUDr. Jana Civínová, SCM, JUDr. Pavel Zeman a JUDr. Cyril Svoboda.

A nyní toto čestné členství přejímá jeho mladší bratr Filip. Mezi vedení Společnosti patří i její hlavní kontrolor soudce Mgr. Jan Czernin ze zámku Dymokury, který je synovcem obou slavných Lobkowiczů. Ale nikdy nemůžeme zapomenout i na maminku obou bratří, kněžnu Lobkowiczovou, ani na Janova otce hraběte Děpolda Czernina, sídlem v Dymokurech, obnovených dřinou jeho vlastních rukou, i bratra Tomáše Czernina, senátora Parlamentu České republiky, znalce zemědělských věd.

Naše poslední sezení na opatství v Teplé. Byla jich hezká řádka. Dnes nám a až do smrti nezbývá než každoročně uronit slzu. Jo, my kněží, které nás Pánbůh nechal na světě trochu déle, máme blízko k tomu poznávat, co se praví v legrační a gramaticky komické říkance: Homo homini lupus, clericus clerio lupior, monachus monacho lupissimus.

Text Jiří Rajmund Tretera, snímky Záboj Horák a domikáni Praha

A nakonec něco z veselého soudku

21. říjen 2026: důstojník zaniklého československého námořnictva, jáhen a člen Společnosti pro církevní právo Mgr. Jan Hájek a jeho vtipná manželka Marie Michaela. Také měl potíže se svým husitským biskupem a přestože je vysvěceným jáhnem, je už mimo jako mnozí duchovní všech církví. Zdraví čtenáře ze svého výletu do Tunisu.

Church Reporter, Zpravodaj pro anglicky mluvící členy a přátele Společnosti pro církevní právo, Praha – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice – Mšeno. Vydává Společnost pro církevní právo, Sudoměřská 25, 130 00 Praha 3, CZ paralelně v anglické a české verzi.

Šéfredaktor: P. Jiří Rajmund Tretera OP
Zástupce šéfredaktora: Záboj Horák
Výkonný redaktor: Michaela Holubová
Technický redaktor: Tomáš Grundza
Layout: Marek Novák
Anglický překlad: Gareth Davies
Dostupné na: spcp.prf.cuni.cz/newsletter. Vychází jednou měsíčně ve dvou verzích: anglicky a česky. Rozesílán na 1172 adres.

E-mail: spcp@prf.cuni.cz
ISSN 2695-012X